

[Fuglsang.]

nu alligevel, at det er for meget at vente, at en så hårdkogt handelspartner som England — hvad det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) mente — skulle vise nogen som helst forståelse af Danmarks vanskelige stilling og lade sit standpunkt diktere heraf. Nej, England har, såvidt vi har erfaret, ikke forstået noget og ikke gjort noget af filantropiske hensyn overfor Danmark eller overfor andre stater, hvad man forøvrigt heller ikke kan forlange af det.

Vi må tage konsekvenserne af forholdene, som de er. Vi må hævde, at England med sin ganske pludselige devaluering har brudt alle forudsætninger for handelsaftalen. Under de omstændigheder må vi, som der står i vort forslag til beslutning, straks meddele Storbritanniens regering, at vi anser disse forudsætninger for bristet, at vi gør de fremtidige leverancer af smør og bacon til England afhængige af, at der for disse varer betales en pris, svarende til gennemsnittet af, hvad „tredielande“ betaler, og vi må på et sådant grundlag søge afsluttet en ny handelsaftale med England, hvorigennem der sikres Danmark rimelige priser for den danske eksport til England og garantier mod prisforhøjelser på Englands eksportvarer til Danmark. Det er baggrunden for vort forslag.

Det er sikkert rigtigt, at vi har handelsaftaler med de østlige lande og har forhandlet med dem, men hvis vi ser på resultatet af disse aftaler, som det fremgår af statistiske efterretninger over Danmarks udenrigshandel sidste år, er det ikke desto mindre karakteristisk, at det er ganske minimale tal, vi har for handelen med den østlige verden sammenlignet med handelen i den øvrige verden. Af en samlet udførsel fra Danmark på 4 142 mill. kr. er 145 mill. kr. gået til den trediedel af jorden, som den østlige verden omfatter. Af en samlet indførsel på 5 356 mill. kr. hidrører siger og skriver 365 mill. kr. fra den østlige verden. Altså, det er ganske givet, at vi i hvert tilfælde ikke har optrådt med samme ihærdighed og ikke har forhandlet på samme måde med de østlige lande som med den vestlige verden.

Hvad endelig angår den østlige verdens behov for danske landbrugsvarer, synes jeg som det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at det er temmelig meget at spørge os om. Jeg ved ikke og kan ikke vide, hvilke forsøg mar har gjort på f. eks. at få solgt smør til Sovjetunionen, og jeg føler mig overbevist om, at regeringen og ganske

specielt dens landbrugsminister, hr. Hauch, vil være i stand til at forklare det meget bedre, både i sin egenskab af landbrugsminister og i sin egenskab af tidligere formand for landbrugsrådet.

Når man taler om at sælge smør til Czekoslovakiet, Polen, Sovjetunionen o. s. v., må det også siges, at Danmark trods alt ikke er et fuldkommen ensidigt landbrugsproducerende land. Over $\frac{1}{3}$ af Danmarks befolkning eller flere, end der er beskæftiget ved landbruget, er beskæftiget ved industrien, og Danmark som sådan er vel også interesseret i at forsøge at udvikle en industrieksport. Derfor kunne det være af en vis interesse at vide: Har man samtidig med, at man har søgt at sælge smør til disse lande, undersøgt mulighederne for og udnyttet alle muligheder for f. eks. at sælge skibe, maskiner o. lign. til den østlige verden, eller føler man sig bundet af de taler, der fra tid til anden refereres i aviserne, af amerikanske statsmænd, som vil forbyde os at sælge det, de erklærer for krigsvigtige varer, i den østlige verden?

Med hensyn til de østlige landes muligheder for at forsyne os ved vi i hvert tilfælde officielt, at Sovjetunionen på en konference, indkaldt af De Forenede Nationers økonomiske råd, har tilbudt at stille 3—4 mill. t foderkorn til rådighed for Vesteuropa. Her ligger altså en reel mulighed for at skaffe foderstoffer uden at måtte gribe til de vanskelige dollars.

Aksel Larsen: Ministeren henviser til en redegørelse, han angiveligt under denne diskussion har givet for handelsforhandlingerne og handelsforbindelserne med de østeuropæiske lande. Hvis ministeren selv mener, at de få bemærkninger, han sagde, var en redegørelse, så er ministeren i hvert fald meget nøjsom med hensyn til redegørelsens omfang og indhold. Jeg kan ikke acceptere dette som nogen redegørelse.

Jeg kan tilslutte mig, hvad det ærede medlem hr. Fuglsang har sagt om spørgsmålet Czekoslovakiet og dets interesse eller mangel på interesse for danske landbrugsvarer, nemlig at Danmark jo ikke er forpligtet til kun at eksportere landbrugsvarer. Det kunne også tænkes, at der var andre varer, man kunne eksportere. Men jeg vil iøvrigt til ministerens bemærkning om, at Czekoslovakiet sikkert alligevel ville have givet sig til at producere mere smør selv, sige, at det ved jo enhver, at et landbrug kan anlægges på forskellig måde. Det kan anlægges overvejende som mælke- og smørproducerende, og det kan anlægges,